

Vier keer zee

Geschreven door Arthur Adam ten Cate

voor Filosofiecafé Twente 17/9/2023

Aangaande het motto in hun mails:

*Misschien is niets waar... en zelfs dat niet
een filosofische mini-Odysee*

1. (backpackers)

Zag ze daar toch zitten
bij het ruisen van de golven:
Adolescenten aan het strand
mijmerend onder de sterrenhemel
De nietigheid, de diepte omarmend
Peilloos peinzend in geworpenheid

Hardop om iemand te verleiden
tot een goed gesprek
al dan niet in lichaamstaal
Aan zee, wiergeur, vrouwenhuid
In het kriebelzand, in woorden hemels
in gedachten aards, zo aards

2. (studenten)

Wij keken erop neer maar waren
nauwelijks een druppel beter
Ware nuttelozen van de nacht
Citeerden driftig grote geesten
die onze eigen grote diepgang
in peilloos diepe woorden konden vangen

Hardop om iemand te verleiden
tot een goed gesprek
al dan niet in lichaamstaal
Met wijn, we dronken zielen uit de fles
totdat we zelfs op land de vaste
bodem niet meer konden voelen

3. (schipbreukelingen)

Alles golft en alles stroomt en toen
het grootste deel onze pretenties was verzopen
voelden we weer grond, we spoelden aan
Ergens waar de vaste grond verraderlijk
maar functioneel bleek, niets was waar
maar we konden ermee leven

We leerden ademen in alledag,
de peilloos diepe gletsjerspletten te omzeilen
We laafden ons aan onze vriendschap
met de afgrond. We leerden zwemmen,
duiken, varen en we accepteerden
het moeras voor wat het was

4. (filosofen)

De wereld wiebelt en het is de kunst
om dat te voelen, zonder wijn.
Daarin te functioneren, te genieten en te zijn
Niets is waar maar iets is waar zolang het drijft
en klotst, er is geen fundament, geen vasteland
Waarheid is een surfplank, om te spelen

Zie ze daar toch zitten
bij het ruisen van de golven:
Filosofen aan het strand
Mijmerend onder de sterrenhemel
De nietigheid, de diepte omarmend
Peilloos peinzend in geworpenheid